

Mál nr. 162/2017

M og
vátryggingafélagið V1 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið V2 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna áreksturs.

Gögn.

Málskot, dags. 11.05.2017 ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, vátryggingafélags, dags. 12.05.2017 ásamt fylgigögnum.

Bréf V2, vátryggingafélag, dags. 29.05.2017 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Málsatvik eru þau að bifreiðin B ók inn í hlið bifreiðarinnar A þegar A var að taka hægri beygju. Ökumaður A kærir þá niðurstöðu tjónanefndar vátryggingafélaganna að skipta sök til helminga. Í kæru ökumanns A kemur fram að hann hafi gefið stefnumerki til hægri. Bifreiðin hafi ekki farið yfir á rangan vegarhelming til að taka beygjuna og hafi verið komin með bæði framdekk bifreiðarinnar upp á gangstétt þegar B hafi verið ekið inn í hlið A. A hafi verið búin að taka beygjuna þegar B hafi verið ekið inn í hlið hennar. B viðurkennir að hafa tekið víða beygju.

Í bréfi V1 kemur fram að félagið telji að A hafi ekki ekið inn á vinstri akrein og þótt A hafi tekið víða beygju gefi það B ekki leyfi til að taka fram úr A hægra megin. Einungis megi taka hægra megin fram ef ökumaður beygir til vinstri eða undirbýr greinilega vinstri beygju og í þessu máli hafi A verið að taka hægri beygju. B hafi því virt að vettugi umferðarreglur með því að taka fram úr A með röngum hætti. B eigi því að bera alla sök.

V2 er sammála niðurstöðu tjónanefndar og telur að A hafi verið beygt á rangan hátt, þ.e. tekið of víða beygju. Í framburði ökumanns B kemur fram að hann hafi talið að A væri að taka vinstri beygju.

Álit.

Bifreiðin A ætlaði að taka hægri beygju. Af afstöðumyndum sem fylgja málinu liggur fyrir að B keyrði inn í miðja hlið A og virðist eins og B hafi ætlað að taka hægra megin fram úr A. Á þeim stað þar sem hægri beygjan var tekin liggur ekki vegur til vinstri og því ljóst að A var ekki að taka vinstri beygju.

Samkvæmt umferðarlögum á B að hafa aðgát á bifreiðum fyrir framan sig og A á að taka hægri beygju eins krappa og unnt er. Með vísan til þess telur úrskurðarnefndin að leggja beri 1/3 hluta sakar á ökumann A fyrir að taka ekki eins krappa beygju og unnt var og 2/3 hluta sakar á ökumann B fyrir að gæta ekki nægjanlega að umferð fyrir framan sig.

Niðurstaða.

Ökumaður A ber 1/3 hluta sakar og ökumaður B ber 2/3 hluta sakar í máli þessu.

Reykjavík, 4. júlí 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.